

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Άυτοί που όπλισαν
το χέρι της μένουν
στο απυρόβλητο

ΣΕΛ. 18 - 19

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΠΕΡΑΜΑ

Αυτοί που όπλισαν τη Χρυσή Αυγή μένουν

Τρίτη, 17 Σεπτέμβρη 2013, λίγο πριν τα μεσάνυχτα. Μια «τυχαία» ανθρωποκτονία που, στην αρχή, ορισμένα ΜΜΕ την εμφάνισαν ως περιστατικό οπαδικής βίας, έφερε στην επιφάνεια την εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής. Μέχρι τότε, η νεοναζιστική οργάνωση έδερνε, προπλάκιζε, μαχαιρώνε, σκότωνε, τραμπούκιζε σε βάρος των μεταναστών και των προσφύγων. Αυτήν τη φορά το θύμα ήταν Έλληνας. Ο Παύλος Φύσσας, στο Κερατσίνι. Δράστης ο Γιώργος Ρουπακιάς, ο οποίος σήμερα είναι προφυλακισμένος. Ο δράστης μετά τη δολοφονία επικοινώνησε τηλεφωνικά με τον Γιώργο Πατέλη, αρχηγό της Τ.Ο. Νικαιας της Χρυσής Αυγής, ο οποίος, στη συνέχεια, επικοινώνησε με το βουλευτή της Χρυσής Αυγής, Γάννη Λαγό. Με βάση αρχεία των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, μετά τη δολοφονία υπήρξε συχνή τηλεφωνική επικοινωνία και με τον αρχηγό του κόμματος, Νίκο Μιχαλολιάκο.

Στον τόπο της δολοφονίας έφτασαν από την πρώτη ώρα μέλη και στελέχη της ΤΟ Πειραιά του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, μέλη συνδικαλιστικών οργανώσεων και φορέων του λαϊκού κινήματος. Η οργή και η αγανάκτηση του εργατόκοσμου της Αμφιλής για τους δολοφόνους χρυσαυγίτες έχειλιξε. Τα συνδικάτα όρισαν συγκέντρωση για το απόγευμα της ίδιας μέρας και εξέδωσαν ανακοίνωση καταδίκης της Χρυσής Αυγής, στην οποία σημειώναν, μεταξύ άλλων: «Τώρα χρειάζεται μαζική λαϊκή κινητοποίηση και δράση όλων των εργαζομένων και της νεολαίας για να απομονωθούν οι εγκληματίες της Χρυσής Αυγής, σε κάθε τόπο δουλειάς, σε κάθε σωματείο, σε κάθε λαϊκή γειτονία».

Υπενθυμίζεται πως, λίγες μέρες πριν, ύπουλη και δολοφονική επίθεση, με μανία που δείχνει ότι ήθελαν νεκρό, δέχτηκε από χρυσαυγίτες στο Πέραμα συνεργείο του ΚΚΕ και της ΚΝΕ που έκανε αφισοκόλληση για το 39ο Φεστιβάλ ΚΝΕ - «Οδηγητή». Τα φασιστείδη έστησαν ενέδρα μέσα στο σκοτάδι και επιτέθηκαν στους κομμουνιστές στη λεωφόρο Δημοκρατίας, λίγα μόλις μέτρα από την πύλη της Ναυπηγεοποιευσαστικής Ζώνης. Οι φασίστες χτύπησαν με την ίδια τακτική και στις δύο περιπτώσεις. Ο απολογισμός της μαφιόζικης επίθεσης ήταν εφτά τραυματίες, που μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο, όλοι στελέχη του ΚΚΕ. Μεταξύ αυτών ο πρόεδρος του Συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά, Σωτήρης Πουλικόγιαννης, και άλλα μέλη της διοίκησης. Ήταν φανερό ότι η δράση του ΚΚΕ στην περιοχή και η επιρροή του ταξικού Συνδικάτου Μετάλλου στους μεταλλεργάτες της Ζώνης ήταν το κίνητρο της επίθεσης από τα μαντρόσκυλα της μεγαλοεργοδοσίας.

Γέννημα του συστήματος

Λίγες μέρες μετά το φονικό, το ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, με σχετική του ανακοίνωση, επισήμανε, μεταξύ άλλων, πως «η ΧΑ δεν είναι κάτι έξω από τα πλαίσια του αστικού πολιτικού συστήματος. Ιστορικά ο ναζισμός αναρριχήθηκε στην εξουσία μέσα σε συνθήκες κοινοβουλευτικής δημοκρατίας με επιλογή των μονοπωλίων, εκμεταλλεύμενος τη λαϊκή οργή και αγανάκτηση που προκάλεσαν, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, τόσο τα φιλελεύθερα όσο και τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα».

To ΚΚΕ και η ΚΝΕ από την πρώτη στιγμή αντέδρασαν, τόσο στη δολοφονική επίθεση ενάντια στους συνδικαλιστές στο Πέραμα όσο και στη δολοφονία Φύσσα

Πρόσθετε δε ότι «η ΧΑ και η ναζιστική δράση δεν αντιμετωπίζεται μέσα από τις θεωρίες και εγκεφαλικά σχήματα για «συνταγματικά», «κοινοβουλευτικά», «δημοκρατικά» τόξα μιας δήθεν καλύτερης λειτουργίας της αστικής δημοκρατίας, που προτείνουν, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, άλλες πολιτικές δυνάμεις και κυρίως ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ. Αυτοί οι διαχωρισμοί συγκαλύπτουν το χαρακτήρα του ναζισμού και τις αιτίες της σημερινής κατάστασης, τις πραγματικές διαφορές μεταξύ των κομμάτων σε σχέση με την εξουσία, την κοινωνία. Ο λαός πρέπει να υπερασπίζεται και να αξιοποιεί κάθε δυνατότητα και ό,τι έχει απομείνει σήμερα σε ελευθερίες και δικαιώματα, χωρίς να τρέφει αυταπάτες ότι στις σημερινές συνθήκες, μέσα στο σύστημα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, με την αστική δημοκρατία, που είναι η ίδια η δικτατορία των μονοπωλίων, μπορούν να εξασφαλιστούν πραγματικά τα εργατικά - λαϊκά δικαιώματα. Γ' αυτό και ο λαός πρέπει να χαράξει τη δική του πορεία, μέσα από την Κοινωνική του Συμμαχία, για γενικότερες αλλαγές σε επίπεδο εξουσίας».

Μαντρόσκυλα των αφεντικών

Εγκαιρα το ΚΚΕ και ο «Ριζοσπάστης» είχαν επισημάνει, με συγκεκριμένα στοιχεία, ότι η Χρυσή Αυγή είναι το μαντρόσκυλο των καπιταλιστών και ότι τα σάσια διακρητύτουν είναι βγαλμένα απευθείας από τα συρτάρια των εφοπλιστών και των βιομηχάνων.

Υπενθυμίζουμε ορισμένες στιγμές του έργου τους, όπως καταγράφηκαν από ρεπορτάρ του «P». Το Νοέμβρη του 2012, ο βουλευτής τους Παναγιώταρος, μιλώντας στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής για τον προϋπολογισμό, έλεγε μεταξύ άλλων: «Λέτε ότι από φορολόγηση των πλοίων υπό ελληνική σημαία θα αποκομίσουμε 80 εκατ. ευρώ... Ε, το πιο εύκολο που θα κάνουν οι Έλληνες πλοιοκτήτες είναι να αλλάξουν τη σημαία για να γλιτώσουν τα λεφτά, αντί να βρεθεί μια χρυσή τομή και από δύο - τρεις Ελληνες που είναι μάξιμου σε κάθε πληρώμα, ο καπετάνιος και ο πρώτος μηχανικός, να δοθούν κι-

νητρα για να είναι και οι υπόλοιποι ναύτες Ελληνες (...). Να επιδοτηθούν, δηλαδή, οι κεφαλαιοκράτες με νέες φοροαπαλλαγές... Την ίδια μέρα, άλλος βουλευτής της οργάνωσης, ο Γεώργιος Γερμενής (γνωστότερος ως «Καΐαδας»), είπε: (...) Ο επιχειρηματικός κόσμος στενάζει (...) Λέτε ότι θα φορολογήσετε τα πλοία του ελληνικού στόλου με βάση το τονάζ (...) Την ίδια μέρα που θα εφαρμοστεί το μέτρο τα περισσότερα πλοία του εμπορικού στόλου θα υποστείλουν την ελληνική σημαία και με μεγάλη ευκολία θα επιλέξουν μια σημαία άλλη, που θα εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντά τους. Και, ενώ ο κλάδος της ναυτιλίας έχει στηρίξει την ελληνική οικονομία κατά το παρελθόν, εσείς πάλι συμβάλλετε καθοριστικά στην καταστροφή του».

Το Φλεβάρη του 2013, ο ίδιος ο «αρχηγός» των νεοναζί, Μιχαλολιάκος, κατά τη διάρκεια της απεργίας των ναυτεργατών, σχολίασε: «Υπάρχει και ένας ολόκληρος λαός που απαιτεί από το κράτος και αυτός (σ.ο. ο λαός) είναι το θύμα της υποθέσεως, από τη μια μεριά, δηλαδή, το κράτος, ένα ανήμπορο κράτος, από την άλλη, οι εργατοπατέρες, δεν είναι αθώοι, έτσι; Εχουν κάνει πολλά...» Στοχοποίηση, δηλαδή, των πρωτόπωρων ναυτεργατών και επιχειρηματολογία κατευθείαν από τα υπόγεια του Μαξίμου και την Ενωση Εφοπλιστών.

Στις 12 Μάρτη 2013, σε συνέντευξή του, ο βουλευτής της οργάνωσης Γ. Λαγός είχε πει, μεταξύ άλλων: «Τα ναυτηρικά κλείνουν (...) γιατί τα αριστεριστικά εργατικά σωματεία φρόντιζαν τόσα χρόνια ώστε ο Ελληνικός εργαζόμενος να χάσει όλα τα δικαιώματά του». Η εικόνα έρχεται να συμπληρώνεται και από την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής για τον προϋπολογισμό, έλεγε μεταξύ άλλων: «Λέτε ότι από φορολόγηση των πλοίων υπό ελληνική σημαία θα αποκομίσουμε 80 εκατ. ευρώ... Ε, το πιο εύκολο που θα κάνουν οι Έλληνες πλοιοκτήτες είναι να αλλάξουν τη σημαία για να γλιτώσουν τα λεφτά, αντί να βρεθεί μια χρυσή τομή και από δύο - τρεις Ελληνες που είναι μάξιμου σε κάθε πληρώμα, ο καπετάνιος και ο πρώτος μηχανικός, να δοθούν κι-

εγγυητικές επιστολές από το κράτος για να μπορέσουν να λύσουν το πρόβλημα ρευστότητας οι ναυτιλιακές εταιρείες». Σε εκτρωματική τροπολογία που προέβλεψε ότι δε θα συμπεριλαμβανόταν στο πόθεν έσχες η συμμετοχή σε ναυτιλιακές εταιρείες, από τη Χρυσή Αυγή ο βουλευτής Ηλίας Παναγιώταρος είχε δηλώσει στη συζήτηση στην Ολομέλεια ότι η τροπολογία κινείται στη σωστή κατεύθυνση και γι' αυτό το κόμμα του τη στηρίζει. Η τροπολογία απούρθηκε.

Παράλληλα, τον Αύγουστο του 2013, κλιμάκιο χρυσαυγίτων βουλευτών, και συγκεκριμένα ο Γ. Λαγός, Ηλ. Παναγιώταρος, Ν. Μίχος, συνοδευόμενοι από κρανοφόρους τραμπούκους, εμφανίστηκαν στη Ναυπηγειοποιευστική Ζώνη Περάματος και χώθηκαν σε μια καντίνα για να συνομιλήσουν με μια ομαδούλα φασιστοειδών της περιοχής. Διακήρυξαν όλοι τους ότι πάνε «μαζί με τους εφοπλιστές μας, γιατί από κει πέρα εξαρτιόμαστε». Επίσης, ότι «έφυγαν βαπτίρια γιατί έγιναν απεργίες», επιχειρηματολογία ιδία ακριβώς με αυτήν της Ενωσης Εφοπλιστών.

Προφυλακίσεις και προσεγγίσεις

Σήμερα, προφυλακισμένοι για την υπόθεση της δολοφονίας, μαζί με τον Γ. Ρουπ

στο απυρόβλητο

Ερωτηθείς, παρακάτω, για το ενδεχόμενο συνεργασιών και ενδεχόμενου ανοίγματος της ΝΔ προς τη ΧΑ, ο ευρωβουλευτής της ΧΑ απάντησε: «Η ΧΑ ουδέποτε ήταν αντίθετη (...) σε προσέγγιση, κυρίως σε θέματα που είναι αυτονόητα και σε εκείνα για τα οποία υπάρχει εθνικό ενδιαφέρον (...) Ακόμα και ο ΣΥΡΙΖΑ όταν έφερνε προς ψήφιση κάποιες προτάσεις, κάποια σχέδια νόμου η ΧΑ συμφωνούσε (...)». Δεν αποκλείουμε συνεργασίες, όχι, και υποστήριξη οποιωνδήποτε προτάσεων, αρκει αυτές να αποσκοπούν στην εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος».

Τα αστικά κόμματα

Μέχρι και τη στιγμή της δολοφονίας του Π. Φύσσα, τα κυρίαρχα ΜΜΕ εκτιμούσαν ότι η Χρυσή Αυγή, με την εγκληματική της δράση, προσφέρει καλές υπηρεσίες στη «δημοκρατία», γιατί συμβάλλει στην «καταδίκη της ανομίας» («Καθημερινή»). Εδινε και έπαιρνε η αναπραγωγή της θεωρίας των δύο άκρων, η προσπάθεια ταύτισης φασισμού - κομμουνισμού, βάζοντας στο στόχαστρο το εργατικό κίνημα, την ταξική πάλη.

Μετά τη δολοφονία Φύσσα, τα αστικά κόμματα έγιναν κήρυκες του «αντιφασισμού». Ομως, βασικά ιδεολογικά

χαρακτηριστικά της ΧΑ, όπως ο εθνικισμός, ο λαϊκισμός, η ιδέα της συνεργασίας των τάξεων, διαπερνούν λιγότερο ή περισσότερο όλα τα κόμματα του κεφαλαίου. Οι συκοφαντίες της ΧΑ για το ΚΚΕ και τους κομμουνιστές συνδικαλιστές δεν είναι «δικά της» δημιουργήματα, τα έχει δανειστεί από όσα λένε τόσα χρόνια δημοσιογραφικά όργανα του κεφαλαίου, συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ, μια σειρά στελέχη αστικών κομμάτων που πρωταγωνιστούσαν στον αντικομμουνισμό. Μετά τη δολοφονία Φύσσα όλοι αυτοί καλούσαν σε «αντιφασιστική συνεργασία».

Η υπόθεση Μπαλτάκου ανέδειξε τις σχέσεις ανάμεσα στη ΧΑ και σε όλο το αστικό πολιτικό σύστημα, αφού αποδειχθήκε ότι στελέχη από όλα τα κόμματα μίλαγαν μαζί τους. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώθηκε και με τις προσπάθειες προσεταιρισμού υποψηφίων από τη ΧΑ σε ψηφοδέλτια των αστικών κομμάτων στις τοπικές εκλογές. Ταυτόχρονα, μια σειρά στοιχεία αποδεικνύουν τη σχέση της ΧΑ με μηχανισμούς του αστικού κράτους, σώματα καταστολής αλλά και το στρατό.

Από την πλευρά τους, για ψηφοθηριώδες αλλά και άλλους λόγους, εμφανί-

στηκαν και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να δειχνουν ανοχή στη ΧΑ, δηλώνοντας «αμφιβολίες» για το χαρακτήρα της ως εγκληματικής οργάνωσης, έκαναν τον ψόφιο κοριό όταν οι δυνάμεις του ΚΚΕ έθεταν σε διακομματικές επιτροπές να μη δοθεί καμιά προεκλογική διευκόλυνση στους ναζί. Ενώ καταγγέλθηκε πως και σε δικά τους ψηφοδέλτια εντάχθηκαν διάφοροι γνωστοί «συμπαθούντες» τη ΧΑ. Επιβεβαιώνοντας έτσι ότι υπάρχουν συγκοινωνούντα δοχεία με όλο το πολιτικό σύστημα.

Να χτυπήσουμε το σύστημα που γεννά το φασισμό

Η πράξη έχει δειξει ότι μοναδικό αντίπαλο δέος στη ΧΑ είναι η πάλη για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και τη συγκρότηση της Λαϊκής Συμμαχίας. Η δράση του εργατικού κινήματος είναι προϋπόθεση για να μπει εμπόδιο στην προσπάθεια διείσδυσης της ΧΑ σε εργατικά και φτωχά λαϊκά στρώματα.

Η ανάπτυξη πολύμορφων δραστηριοτήτων αλληλεγγύης από Λαϊκές Επιτροπές και σωματεία, στις οποίες πρωτοστατούν τα μέλη και στελέχη του ΚΚΕ και της ΚΝΕ και απευθύνονται σε τμή-

ματα του λαού που υποφέρουν περισσότερο από την κρίση, έτσι ώστε οι εργαζόμενοι να σταθούν όρθιοι στα πόδια τους, να πιστέψουν στη δύναμη της οργανωμένης δράσης, αποτελεί την καλύτερη απάντηση στο εμπόριο φιλανθρωπίας που πλασάρουν οι φασίστες.

Οι φασίστες θέλουν τους εργαζόμενους και το λαό σκυπτούς, «εξαρτημένους ζήτουλες», οι κομμουνιστές τους θέλουν υπερήφανους μαχητές της ζωής, όρθιους, κοντά στα σωματεία, στα συνδικάτα, στις Λαϊκές Επιτροπές, να βρίσκουν αποκούμπι στο οργανωμένο κίνημα. Πραγματικός αντιφασισμός είναι αυτός που βάζει στο στόχαστρο το σύστημα που γεννά τη Χρυσή Αυγή.

Η αντιμετώπιση της ΧΑ προϋποθέτει την ανάπτυξη του κινήματος σε αντιμονοπωλιακή - αντικαπιταλιστική κατεύθυνση. Το τσάκισμά της είναι ταυτόσημο με το τσάκισμα του συστήματος που τη γεννά, του καπιταλισμού. Η δράση του εργατικού κινήματος είναι προϋπόθεση για να μπει εμπόδιο στην προσπάθεια διείσδυσης της ΧΑ σε εργατικά και φτωχά λαϊκά στρώματα.

Τι είναι ο φασισμός

Για την πάλη ενάντια στο φασισμό είναι αναγκαία η κατανόησή του ως φαινομένου, καθώς και του χαρακτήρα της πάλης για την αντιμετώπισή του. Σε αυτήν την κατεύθυνση συμβάλλει η μελέτη της έκδοσης της «Σύγχρονης Εποχής»: Ρ. Π. Ντατ «Φασισμός και κοινωνική επανάσταση».

Ας δούμε εν συντομίᾳ, ως απάνθισμα, ορισμένες χαρακτηριστικές αναφορές του συγγραφέα για την ουσία του φασισμού:

«...ο φασισμός αποτελεί αποκλειστικά μεθοδολογική τακτική του χρηματιστικού κεφαλαίου -όπως ακριβώς η υποστήριξη όλων των μορφών δημοκρατίας και των σοσιαλδημοκρατικών κυβερνήσεων ήταν επίσης μια μεθοδολογική τακτική, η οποία στήριζε με την ίδια ετοιμότητα πότε τη μια, πότε την άλλη, ανάλογα με τις εκάστοτε συνθήκες- ώστε να ήττησει η προλεταριακή επανάσταση, να διασπαστεί ο εκμεταλλεύσμενος πληθυσμός και συνεπώς να διατηρήσει ο καπιταλισμός την κυριαρχία του. Όλες οι προπαγανδιστικές «θεωρίες», οι μυθολογικές γαρνιτούρες, οι υποτιθέμενες «νέες σχολές πολιτικής σκέψης» κ.λπ. απλώς αποτελούν ένα πρόπτεαμα καπνού για να καλύψουν τον εν λόγω στόχο» (σελ. 246 - 247).

«Η περιφρόνηση για τις συνταγματικές και νομικές φόρμες, η εξύμνηση της βίας, η άρχηση όλων των ιδεών που υπεραμύνονται της ελευθερίας, της ανθρωπίας και της ισότητας, η απάτηση για σταθερό και ισχυρό κράτος, η αποθέωση του πολέμου ως η υψηλότερη μορφή ανθρώπινης δραστηριότητας: όλα τα προαναφέρομενα αποτελούν τυπικές εκφράσεις του σύγχρονου μονοπωλιακού καπιταλισμού. Δεν αποτελούν ιδιαιτερότητες του φασισμού - απλώς εκφράζονται με μεγαλύτερη βιαστήτη από το φασισμό» (σελ. 250).

«Εν τέλει, η εθνικοσοβινιστική ιδεολογία, ο αντισημιτισμός και οι ρατσιστικές θεωρίες είναι όλα δάνεια, χωρίς ούτε ένα καινούργιο χαρακτηριστικό, από το διαθέσιμο απόθεμα των παλιών συντηρητικών και αντιδραστικών κομμάτων, έτσι όπως το χρησιμοποιήσε ο Βίσμαρκ και ο τσάρος Νικόλαος και το κατέστησε γνωστό η πανγερμανική και πανσλαβική προ-

παγάνδα» (σελ. 252).
Στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου, που φέρει και τον τίτλο του, στο υποκεφάλαιο «Η πάλη κατά του φασισμού» συμπικνώνεται ως εξής η αντιπαράθεση της κομμουνιστικής - επαναστατικής με τη σοσιαλδημοκρατική - οπορτουνιστική γραμμή πάλης κατά του φασισμού:

«Απέναντι σε αυτήν τη γραμμή, η επαναστατημένη εργατική τάξη ανταπαντά με εκείνη του κομμουνισμού η οποία δηλώνει: η δικτατορία των εργατών αποτελεί τη μόνη εναλλακτική στην καπιταλιστική δικτατορία, η οποία σήμερα όλο περισσότερο περνάει από τις πάλαι ποτέ «δημοκρατικές» στις φασιστικές μορφές. Η δικτατορία των εργατών αποτελεί τη μόνη εγγύηση απέναντι στη φασιστική νίκη, απέναντι στη νίκη της αντεπανάστασης και την αχαλίνωτη υποταγή της εργατικής τάξης. Ο δρόμος της αστικής δημοκρατίας καταλήγει στο φασισμό. Η μάχη για την υλοποίηση της δικτατορίας των εργατών πρέπει να δοθεί όχι απλώς μετά την επικράτηση του φασισμού, αλλά πριν, ως το μοναδικό μέσο αναχαίτισή του. Η σοσιαλδημοκρατία υποστηρίζει: Πρώτα φασισμός, μετά επανάσταση. Ωστόσο, ο κομμουνισμός υποστηρίζει: Επανάσταση πριν το φασισμό και αναχαίτισή του. Ο φασισμός δεν είναι αναπόφευκτος. Ο φασισμός καθίσταται αναπόφευκτος μόνο όταν η εργατική τάξη ακολουθεί τη γραμμή του ρεφορμισμού, της εμπιστούμητης στο καπιταλιστικό κράτος, της άρνησης του ενιαίου μετώπου, αφήνοντας συνεπώς τον εαυτό της να συντρίβει από τον ταξικό εχθρό. Αν, όμως, η εργατική τάξη ακολουθήσει τη γραμμή του ενιαίου μετώπου, της μαζικής εξέγερσης, της οικοδόμησης του δικού της Κομμουνιστικού Κόμματος και της μαχητικής μαζικής οργάνωσης μέχρι την τελική νίκη της επανάστασης και την εγκαθίδρυση της δικτατορίας των εργατών, τότε μπορεί να νικήσει και να συντρίψει το φασισμό, καθώς και να περάσει απευθείας στη σοσιαλιστική οικοδόμηση χωρίς το ακριβό τίμημα και την καταισχύνη του φασιστικού ιντερέτζιου. Αυτός είναι ο δρόμος για να ήττησει ο φασισμός» (σελ. 383).

